

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 56.763 van 11 december 1995
in de zaak A. 62.228/X-4832.**

In zake : Paul VANMELLAERTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. BOURGEOIS,
kantoor houdende te IZEGEM,
Vandenbogaerdelaan 18

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 7 februari 1995 namens Paul VANMELLAERTS werd ingediend door zijn raadsman G. BOURGEOIS, advocaat te Izegem, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de gewestelijk directeur van 8 december 1994 waarbij hem voor de periode van 1 september 1992 tot en met 31 augustus 1993 de beoordeling "slecht" wordt toegekend;

Gelet op het arrest nr. 53.811 van 19 juni 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van bovengenoemde beslissing wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 14 september 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 november 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VANHOUTTE die, loco Advocaat G. BOURGEOIS verschijnt voor verzoeker, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak reeds werden samengevat in het arrest nr. 53.811 van 19 juni 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van artikel 80, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, omdat er voor het bepalen van zijn beoordeling nog rekening werd gehouden met tuchtstraffen die reeds doorgehaald waren, dat zowel de luitenant ad interim, als inspecteur P. VERSTREKEN, zich gebaseerd hebben op twee reeds doorgehaalde tuchtstraffen, dat er, zolang geen definitieve tuchtstraf is uitgesproken, geen rekening kan mee

gehouden worden ook al zouden de feiten zich hebben voorgedaan in de beoordeelde periode;

2.2. Overwegende dat de Raad van State in het voormelde schorsingsarrest nr. 53.811 van 19 juni 1995 dit middel "ernstig" had bevonden, op grond van de volgende overweging :

"2.1.3. Overwegende dat artikel 80, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 luidt als volgt :

'Onverminderd de uitvoering van de straf, heeft de doorhaling tot gevolg dat met de doorgehaalde tuchtstraf geen rekening meer mag gehouden worden inzonderheid bij de appreciatie van de aanspraken op bevordering van de ambtenaar, noch bij de toekenning van de beoordeling';

dat de beoordeling weliswaar gegeven wordt over de wijze van dienen gedurende een ganse periode, maar de beoordeling toch gemaakt wordt op een bepaald ogenblik, namelijk in de loop van de maanden die volgen op het aflopen van de te beoordelen periode; dat op dat ogenblik geen rekening meer gehouden mag worden met tuchtsancties die reeds zijn doorgehaald; dat uit het dossier onomstootbaar blijkt dat voor het bepalen van de beoordeling rekening werd gehouden met twee tuchtsancties namelijk een blaam opgelegd op 12 oktober 1992 en een terechtwijzing opgelegd op 27 oktober 1992; dat, aangezien krachtens artikel 80, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 een blaam van ambtswege wordt doorgehaald na negen maanden en een terechtwijzing na zes maanden, de genoemde tuchtstraffen doorgehaald waren op 12 juli 1993, respectievelijk 27 april 1993; dat er dus geen rekening meer mee kon gehouden worden bij het opmaken van verzoekers signalement voor de periode 1 september 1992 tot 31 augustus 1993";

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat, aangezien de beoordeling zich uitstrekt over de gehele periode van 1 september 1992 tot en met 31 augustus 1993 er wel degelijk rekening kan worden gehouden met de in die periode opgelopen tuchtstraffen, dat het behoud van het beoordelingscriterium "Gedrag" niet uitsluitend gebaseerd hoeft te zijn op het al dan niet oplopen van tuchtstraffen tijdens een beschouwde periode maar evenzeer op de algemene houding

en gedragingen van betrokkene die de eer en faam van de dienst kunnen aantasten;

2.4. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwerende partij toegeeft dat met de doorgehaalde tuchtstraffen wel degelijk rekening werd gehouden bij de aangevochten beoordeling, zodat de schending van artikel 80 vaststaat;

2.5. Overwegende dat de verwerende partij geen nieuwe gegevens of argumenten aanbrengt die de door de Raad van State in het voormelde schorsingsarrest gevolgde redenering aan het wankelen kunnen brengen; dat verzoekers middel derhalve thans een gegrond middel is;

2.6. Overwegende dat de andere middelen, in de veronderstelling dat zij ontvankelijk en gegrond zijn, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden; dat er bijgevolg geen reden is om ze te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gewestelijk directeur van 8 december 1994 waarbij aan Paul VANMELLAERTS voor de periode van 1 september 1992 tot en met 31 augustus 1993 de beoordeling "slecht" wordt toegekend.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op elf december 1900 vijfennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. voorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.